

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény tárgy: „Az Európai Bizottság közleménye – Szorosabb partnerség a legkülső régiókkal”

(COM(2004) 343 final)

(2005/C 294/05)

2004. május 27-én az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 262. cikkének értelmében az Európai Bizottság úgy határozott, hogy kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban: „Az Európai Bizottság közleménye – Szorosabb partnerség a legkülső régiókkal”

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Gazdasági és Monetáris Unió, gazdasági és társadalmi kohézió” szekció véleményét 2005. június 22-én elfogadta (előadó: Margarita LÓPEZ ALMENDÁRIZ).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2005. július 13–14-én tartott 419. plenáris ülésén (a 2005. július 13-i ülésnapon) 62 szavazattal 1 ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt.

1. Bevezetés

1.1 Az Európai Tanács 2002. júniusi sevillai ülésén felkérte az Európai Bizottságot, hogy készítsen átfogó és összefüggő tanulmányt ezen régiók helyzetének sajátosságairól és a lehetséges megoldási lehetőségekről. Az Európai Bizottság erre válaszul 2004. május 26-án elfogadta a „Szorosabb partnerség a legkülső régiókkal”⁽¹⁾ című közleményt.

1.2 Az Európai Tanács felkérése a bővítés előestéjén és a világban végbemenő változások keretében nagy jelentőségű kezdeményezés volt a legkülső régiók fejlesztését célzó átfogó stratégia meghatározásához, amely a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésének elmélyítésén alapul.

1.3 Röviddel a Tanács sevillai ülése előtt, 2002. május 29-én fogadta el az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Stratégia az Európai Unió legkülső régióinak jövőjéért”⁽²⁾ című saját kezdeményezésű véleményét, amelyben átfogó, az alapelveket, a célkitűzéseket és a rendelkezésre álló eszközöket meghatározó, valamint a végrehajtandó intézkedések menetrendjét is tartalmazó stratégia kidolgozását javasolja ezen régiók számára.

1.4 Annak érdekében, hogy átfogó és koherens politikát teremtsenek a legkülső régiók számára, a regionális önkormányzatok és az érintett tagállamok 2003 júniusában kiadtak egy-egy nyilatkozatot, amelyben hangsúlyozták a legkülső régiókat a többi európai régiótól megkülönböztető jellegzetességek fontosságát.

1.5 Az Alkotmány szerződés a III-424. cikkben és a IV-440. cikk (2) bekezdésében megerősíti a legkülső régiók különleges jogi helyzetét, és a gazdasági és társadalmi kohézió mellé felveszi a területi kohéziós célkitűzéseket is.

⁽¹⁾ COM(2004) 343 final.

⁽²⁾ HL C 221 2002.9.17., 10. old. Előadó: Margarita LÓPEZ ALMENDÁRIZ.

2. Az európai bizottsági dokumentum összefoglalása

2.1 Az Európai Bizottság azt javasolja, meg kell erősíteni az Unió legkülső régióival fennálló kapcsolatokat. Az új stratégia beleilleszkedik a 2007–2013-as időszakra vonatkozó európai kohéziós politika reformjába. A közlemény három fő tengely köré szerveződik:

- Versenyképesség: a legkülső régiók versenyképességének javítása azáltal, hogy kedvező gazdasági légkört teremtenek a vállalatok letelepedéséhez, illetve fejlesztik azt.
- Megközelíthetőség: a legkülső régiók javát szolgáló kohéziós erőfeszítések fokozása annak érdekében, hogy csökkentsék a távolságból eredő hátrányokat, ilyenek például a szigetek szétszórta jellege vagy a nehezen megközelíthető régiók elszigeteltsége. A gyakorlatban ezen hátrányok enyhítése és a legkülső régiók termelési többletköltségeinek csökkentése jelentik az Unió ez irányú tevékenységének legfőbb prioritását.
- Regionális integráció: a legkülső régiók és a szomszédos harmadik országok közös regionális környezetet alkotnak, ez pedig kedvez közöttük az áru- és szolgáltatási cserekapcsolatok fejlődésének. Ezért előnyben kell részesíteni a legkülső régióknak a saját közvetlen földrajzi környezetükbe való beillesztését.

2.2 Az Európai Bizottság két konkrét megoldást kínál a legkülső régiók teljes körű fejlesztésére:

- A többletköltségeket kompenzáló különleges program: ezt a programot 2007 és 2013 között az ERFA finanszírozza. Célja a legkülső régiók gazdaságát sújtó azon különleges hátrányok csökkentése, amelyek benne foglaltnak a Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében, nevezetesen: távoli fekvés, szigetjelleg, kis méret, kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyok és néhány terméktől való gazdasági függés.

– A „tágabb szomszédság” cselekvési terv: ennek célja a legkülső régiók természetes társadalmi-gazdasági (beleértve a migrációval kapcsolatos tényezőket is), valamint kulturális hatókörének kibővítése. Azoknak az akadályoknak a csökkentéséről van szó, amelyek korlátozzák e régiók földrajzi központjával való cserekapcsolatok lehetőségét, mivel ezek igen távol fekszenek az európai kontinensről, de igen közel a karib-tengeri, az amerikai és az afrikai regionális piacokhoz. A „tágabb szomszédság” cselekvési terv nem csak kereskedelmi és vámügyi, hanem transznacionális és határokon átnyúló együttműködési intézkedéseket is magában foglal.

3. Általános észrevételek

3.1 Az EGSZB örömmel fogadja, hogy az alkotmánytervezet III-424. cikke és a IV-440. cikk (2) bekezdése a legmagasabb jogszabályi szinten megerősíti a legkülső régiók különleges jogi helyzetét, mivel elismeri egyedi jellegzetességeiket és olyan szükséges jogszabályokat és rendelkezéseket fogad el, amelyek segítségével rugalmasan lehet alkalmazni a közös politikákat ezen régiókban.

3.2 Az EGSZB meglelégedéssel állapítja meg, hogy az Unió képes megfelelni a speciális regionális igényeknek, és különösen azt, hogy elismeri a legkülső régiók különleges helyzetét az Unión belül, továbbá, hogy helyzetük eltér a többi földrajzi vagy demográfiai hátrányokkal küzdő térségtől is.

3.3 Az EGSZB üdvözl, hogy az Európai Bizottság kedvezően fogadta a „Stratégia az Európai Unió legkülső régióinak jövőjéért” c. véleményében tett javaslatát, mely szerint meg kell erősíteni a legkülső régiókkal foglalkozó hivatalközi csoportot azáltal, hogy a Regionális Politikai Főigazgatóságon belül különleges egység létrehozása révén bővebb humán erőforrásokat biztosít számára, és reméli, hogy a szervezeti egységek közötti koordináció is akadályok nélkül folyhat tovább.

3.4 Az EGSZB üdvözl, hogy az Európai Bizottság a közleményében elismeri, hogy a legkülső régiók különleges jogállása az egyenlőség és az arányosság elvein alapul. Ennek révén e régiók speciális helyzetét kiemelten lehet kezelni annak érdekében, hogy az ott élő európai polgárok a többiekével azonos lehetőségeket élvezhessenek.

3.5 Az EGSZB kifejezetten üdvözl, hogy az Európai Bizottság elismerte, hogy a legkülső régiók állandó feltételrendszere általában is, de elsősorban a helyi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékeket érintően energiaellátási többletköltségeket eredményez, ami többek között a következő hátrányokhoz köthető:

- a piacok kis mérete;
- a főbb piacoktól való elszigeteltség;

- a méretgazdaság hiánya a termelésben, a vállalatoknak pedig jelentős árukészlettel kell rendelkeznie;
- az áruk gyorsabban amortizálódnak, emiatt a felszereléseknek szigorúbb biztonsági szabályoknak kell megfelelnie, illetve gyakrabban kell azokat cserélni (ezek az előnytelen éghajlati és domborzati viszonyokhoz köthető hátrányok);
- túlméretezettek a gyártási eszközök, ami a gyártás és a forgalmazás technológiai szervezéséből fakad;
- a csekély helyi munkaerőpiacnak és az európai munkaerőpiacra való hozzáférés nehézségének köszönhető képzett munkaerő-hiány;
- a helyi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékeket érintő energiaellátási többletköltségek;
- a nagy sebességű vonalokhoz és a távközlési hálózatokhoz való csatlakozás hiánya, valamint az elektronikus kommunikációs szolgáltatások magas költsége;
- nehéz megszervezni a helyi gyártású termékek promócióját a régióon kívül;
- a környezetvédelmi szabályok betartásával kapcsolatos akadályok;
- kettős szigetjelleg, azaz bizonyos, eleve több szigetből álló legkülső régiók területi felszabdaltsága.

3.6 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a legkülső régiókat be kell vonni a lisszaboni és a göteborgi stratégiába azzal a céllal, hogy növekedjen a foglalkoztatás, megerősödjenek a gazdasági reformok és a társadalmi kohézió, és ezért kiáll amellett, hogy ki kell használni azokban rejlő lehetőségeket a tudásalapú társadalom terén.

3.7 Az EGSZB becslése szerint az idegenforgalmi ágazat gyors növekedése jelentős hozzáadott értéket képvisel, amely hozzájárul a legkülső régiók gazdasági versenyképességének javításához. Nem szabad azonban hagyni, hogy túl gyorsan növekedjen az ágazat, egyrészt mert az egyensúly felborulásához vezethet, másrészt pedig károsan hathat a régiók környezeti fenntarthatóságára.

4. Konkrét észrevételek az Európai Bizottság közleményével kapcsolatban

4.1 Az EGSZB örömmel látta viszont a közleményben a saját kezdeményezésű véleményében⁽³⁾ megfogalmazott egyes ajánlásokat, sajnálja viszont, hogy másokat nem vettek kellő mértékben figyelembe.

⁽³⁾ HL C 221, 2002.9.17.

4.2 Az EGSZB jelezni szeretné, hogy a legkülső régióknak, valamint az érintett tagállamoknak a régiókra vonatkozó, a jövőbeni kohéziós politikai szabályokat illető közös álláspontja szerint az lenne a legjobb módja a régiók különleges helyzetének megoldására, ha a régi 1. célkitűzés - a jelenlegi konvergencia-célkitűzés - alatt automatikusan jogosultságot nyerne, és ezáltal garantáltan azonos elbánásban és pénzügyi támogatásban részesülnének, amelynek segítségével leküzdhetik állandó hátrányaikat.

4.3 Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Bizottság más javaslatot tett, mely szerint a kohéziós politika általános szabályait kellene alkalmazni a legkülső régiókra, miközben két különleges eszközt hoznának létre: a legkülső régiók egyedi hátrányait kompenzáló programot és a tágabb szomszédság cselekvési tervét.

4.4 Az EGSZB megjegyzi, hogy nem történt egyértelmű utalás az uniós alkotmánytervezet új III-424. cikkének (*) jogi hatáskörére.

4.5 Az EGSZB sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság által a legkülső régiók számára tervezett stratégiában központi és majdnem kizárólagos szerepe van a kohéziós politikának, ugyanakkor szinte teljesen hiányoznak a többi ágazati kérdéskörre vonatkozó javaslatok.

4.6 Az EGSZB reméli, hogy e régiók jellegzetességeinek feltérképezésében, valamint bizonyos ágazati politikák alkalmazásának megállapításában elért eredményekből majd megszületik a legkülső régiókra vonatkozó horizontális stratégia, amely figyelembe veszi a Közösség területén fellelhető egyedi és különleges helyzetek létezését.

4.7 Ezért az EGSZB úgy véli, hogy a többi közösségi politika befolyásának szentelt kevés figyelem miatt, szigorúan véve nem lehet olyan valódi, a legkülső régiók érdekében létrehozott átfogó és koherens stratégiáról beszélni, amilyenre az Európai Tanács a sevillai ülésen felkérést adott.

(*) III-424. cikk: Figyelembe véve Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Réunion, az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek gazdasági és társadalmi strukturális helyzetét, amit távoli fekvésük, szigetjellegük, kis méretük, kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyaik és néhány terméktől való gazdasági függésük súlyosbít, amely tényezők állandósága és együttes hatása súlyosan hátráltatja fejlődésüket, a Tanács a Bizottság javaslata alapján olyan európai törvényeket, kerettörvényeket, rendeleteket és határozatokat fogad el, amelyek célja különösen az, hogy meghatározza az Alkotmány – így a közös politikák – alkalmazásának feltételeit ezekben a régiókban. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

Az első bekezdésben említett jogi aktusok különösen olyan területekre vonatkoznak, mint a vám- és kereskedelempolitika, a fiskális politika, a vám szabad területek, a mezőgazdasági és halászati politika, a nyersanyagokkal és alapvető fogyasztási cikkekkel való ellátás feltételei, az állami támogatások, valamint a strukturális alapokhoz és a horizontális uniós programokhoz való hozzáférés feltételei.

A Tanács az első bekezdésben említett jogi aktusokat a legkülső régiók sajátos jellemzőinek és korlátainak figyelembevételével fogadja el anélkül, hogy veszélyeztetné az uniós jogrend – így a belső piac és a közös politikák – integritását és koherenciáját.

4.8 Az EGSZB sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ilyen hiányosságok vannak a közlemény tartalmában, főleg az mezőgazdaságról szóló fejezetben, mivel így nem ad választ a gyors megoldásban reménykedő legkülső régiók által feltett számos kérdésre.

4.9 Az EGSZB ugyanakkor azt is sajnálja, hogy hiányoznak a bevándorlási politikával kapcsolatos rendelkezések is, melyeknek célja, hogy megoldást kínáljanak egyes legkülső régiók számára állandó problémát jelentő sürgető kérdésekre, és kéri, hogy a jövőbeni bevándorlási politika kialakításakor vegyék figyelembe a legkülső régiók különleges helyzetét.

4.10 Az EGSZB nincs meggyőződve arról, hogy helyénvaló és megfelelő az, hogy a kohéziós politika szerinti jogosultság általános szabályai vonatkoznak a legkülső régiókra, és úgy véli, hogy a legkülső régiók alapvető infrastrukturális hiányosságokkal küzdenek, és nincsenek meg a lisszaboni és a göteborgi stratégia célkitűzéseinek eléréséhez szükséges versenyképességi feltételeik sem.

4.11 Az EGSZB megjegyzi, hogy az Európai Bizottság által a legkülső régiók számára javasolt stratégia szinte kizárólag két különleges eszközre alapul: az állandó hátrányokat kompenzáló programra és a „tágabb szomszédság” cselekvési tervre (*).

4.12 Örömmel fogadja, hogy az ERFA új 3. célkitűzése, az „Európai területi együttműködés” keretében a legkülső régiók részt vehetnének nem csak a transznacionális, hanem a határokon átívelő együttműködésben is, mivel véleménye szerint ez alapvető ahhoz, hogy ezeket a régiókat integráljuk saját földrajzi környezetükbe.

5. Ajánlások

5.1 Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak átfogó stratégiát kell kidolgoznia a legkülső régiók számára, amelyben biztosítaná annak végrehajtásához és a 2000. márciusi jelentésében foglalt és a Tanács 2002. júniusi sevillai ülésének következtetéseiben megfogalmazott elkötelezettségek betartásához szükséges eszközöket. Ehhez le kell szögezni, hogy a Szerződés jelenlegi 299. cikkének (2) bekezdése (az alkotmány majdani III-424 cikke) szolgáltatja az egyetlen és közös jogi alapot a legkülső régiókat célzó összes intézkedéshez, akár magától a Szerződéstől való eltérésre, akár a másodlagos joganyag módosítására vagy átültetésére vonatkoznak.

5.2 Ezek ismeretében az EGSZB úgy véli, hogy olyan ajánlásokat szükséges és célszerű megfogalmazni, amelyek az Európai Bizottságot a következő célok felé irányítják:

(*) Lásd az 1-es lábjegyzetet.

5.2.1 fontolja meg, hogy a legkülső régiókra ne vonatkozzanak a kohéziós politika általános rendelkezései – ez a legjobb módja annak, hogy leküzdjék állandó hátrányaikat, biztosítva ugyanakkor, hogy továbbra is egyenlő elbánásban részesülnek;

5.2.2 a javasolt két különleges eszközhöz rendeljen hozzá elegendő mennyiségű pénzügyi erőforrást annak érdekében, hogy az összes legkülső régiók szükségleteinek megfeleljenek, és megoldást nyújthassanak a problémáikra;

5.2.3 mindent tegyen meg azért, hogy a „tágabb szomszédság” cselekvési tervet megtöltse tartalommal azáltal, hogy hatékonyan és összefüggően koordinálja azt az EU fejlesztési politikájával és különösen a Cotonou Megállapodással, a MEDA programmal (dél-mediterrán térség és a Közel-Kelet), az ALA-val (Latin-Amerika és Ázsia), valamint egyéb közösségi jellegű, a világ különböző régióival közösen indított majdani programokkal és kezdeményezésekkel;

5.2.4 védje meg az egész közösségi banánágazat közös érdekeit, a banán közös piaci szervezete keretében várható módosítások fényében, a jelenlegi piaci egyensúly javítása segítségével annak érdekében, hogy összehangolja a legkevésbé fejlett országok termelőinek hozzáférést a közösségi piachoz és a világpiachoz és a közösségi termesztoők bevételeinek és a foglalkoztatottsági szintnek a fenntartását azáltal, hogy megfelelően magas vámtarifát szab ki ahhoz, hogy biztosítható legyen a közösségi banánágazat jövője;

5.2.5 vegye fontolóra a WTO keretében az egységes vámtarifa megállapításáról folytatott tárgyalások végeredményét úgy, hogy amennyiben szükséges, megfelelő intézkedéseket javasoljon a foglalkoztatottság és a közösségi banántermesztoők bevételeinek garantálásához. Ezekkel az intézkedésekkel javíthatók lennének a belső támogatási rendszer mechanizmusai is;

5.2.6 a mezőgazdasági POSEI programok módosításakor gondoskodjon arról, hogy azokat teljes mértékben kiaknázzák, ez eddig, elsősorban némelyik intézkedés újdonsága miatt nem mindig történt meg. A meghatározott plafonértékeket be kell tartani, és a kitűzött célok eléréséhez elegendő pénzügyi forrást kell biztosítani a programok számára;

5.2.7 vegye figyelembe a legkülső régiók különleges igényeit a vidékfejlesztési politika kidolgozásakor, azaz: törölje azokat a rendelkezéseket, amelyek korlátozzák vagy megakadályozzák a strukturális támogatásokhoz való hozzáférést; kompenzálja a növénytermesztoők és az állattenyésztőket a többletköltségek miatt; szabjon meg a régiók szükségleteihez illő támogatási szinteket, és bővítse ki a közösségi lefedettséget kísérő intézkedésekkel többek között a következő területeken: speciális termelési rendszerek – megfelelő gépesítés -, agrárbiztosítási rendszer, a társulások ösztönzése és a programok a kártevők elleni védekezéshez;

5.2.8 hozzon olyan új intézkedéseket, amelyek kedveznek az olyan mezőgazdasági termények versenyképességének, mint

a paradicsom és egyéb gyümölcsök, növények és virágok, amelyeknek olyan más országok hasonló termékeivel kell versenyezniük a piacon, amelyek társulási megállapodást kötöttek az EU-val, mint pl. Marokkó, vagy preferenciális rendszer kedvezményezettjei, mint az AKCS-országok;

5.2.9 hozza meg a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy minden legkülső régiót továbbra is a jelenlegi támogatási szinten lehessen támogatni mind a majdani vidékfejlesztési alaphoz, mind pedig az új Európai Halászati Alaphoz;

5.2.10 a legkülső régiókban erősítse meg az Európai Szociális Alap szerepét elsősorban az e régiók nagy részében különösen magas munkanélküliségi ráta csökkentése, valamint az ottani lakosság és a többi uniós polgár esélyegyenlőségének biztosítása érdekében;

5.2.11 támogassa a gazdasági és szociális tanácsok felállítását, illetve megerősítését annak érdekében, hogy rajtuk keresztül jobban megismerhesse a gazdasági és szociális partnerek, valamint általában a civil társadalmi szervezetek véleményét;

5.2.12 az alkotmánytervezet rendelkezéseinek figyelembe vételével gondolja át az állami támogatásokkal kapcsolatos javaslatait, tartsa fenn és erősítse meg a legkülső régiók különleges helyzetét az agrár- és a halászati, valamint az áruszállítási ágazatban nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatban;

5.2.13 hozzon megfelelő intézkedéseket azért, hogy a legkülső régiók hatékonyan részt tudjanak venni a közös közlekedési politika azon eszközeinek felhasználásában, amelyek befolyásolhatják a fejlődésüket, és vegyék figyelembe e régiók különleges helyzetét a közszolgáltatási kötelezettségek ellátásáról szóló közösségi jogszabályok meghozatalakor, hogy a lakosság igényeinek megfelelő minőség- és árszint biztosítható legyen;

5.2.14 teljesítse ki és fejlessze a tengeri és a légi közlekedési ágazatok versenyszabályait, a legkülső és különösen a „kettős szigetjelleg” problémájával küzdő régiók esetében;

5.2.15 alkalmazza a gyakorlatban is a 7. kutatási és technológiai fejlesztési keretprogramra vonatkozó javaslatában a legkülső régiókra való konkrét utalásokat azáltal, hogy megkönnyíti a legkülső régiók részvételét a közösségi K+F tevékenységekben, többek között az alábbi területeken: éghajlat, vulkanológia, oceanográfia, biodiverzitás és természeti kockázatok;

5.2.16 vegye figyelembe a legkülső régiók különleges helyzetét a belső gáz- és árampiac liberalizációjával kapcsolatban azért, hogy ne érje hátrány ezen régiók lakosait a szolgáltatás rendszerességét, minőségét és a kiszabott árakat illetően. Ez többek között azt jelenti, hogy rugalmasan kell meghatározni a közszolgáltatási kötelezettségeket és az állami támogatások szabályait is;

5.2.17 sürgősen fogadjon el a legkülső régiók fenntartható fejlődését elsősorban a biodiverzitás megőrzése, a Natura 2000 hálózat és a hulladékkezelés területén biztosító intézkedéseket;

5.2.18 a legkülső régiók számára szánt különleges mechanizmusok és folyamatok kidolgozásakor találjon fantáziadús megoldásokat, oly módon, hogy ne maradjanak le a nagy méretű belső piac nyújtotta előnyökről, például a megújuló energiaforrások használatának vagy a széles sávú hálózatokba való bekapcsolásnak az ösztönzése révén;

5.2.19 garantálja, hogy a legkülső régiók továbbra is különleges adórendszert alkalmazhatnak, mivel ez elengedhetetlen e régiók gazdasági fejlődéséhez;

5.2.20 fontolja meg a legkülső régiók aktív közreműködését az AKSZ-országokkal kötött gazdasági partnerségi megállapodásokról (EPA) szóló tárgyalásokban, ezzel állandó és akadálymentes párbeszéd-csatorna nyílna meg a regionális önkormányzatok – és/vagy az illetékes nemzeti hatóságok – és a regionális szervezetek között, amelyekkel az EU tárgyalásokat folytathat az EPA-król a megállapodások hatékonyabbá, összegegyeztetetebbé és koherensebbé tétele érdekében.

Brüsszel, 2005. július 13.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Anne-Marie SIGMUND

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény tárgy: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a kikötői szolgáltatások piacához való hozzáférésről”

COM(2004) 654 final – 2004/0240 (COD)

(2005/C 294/06)

2004. december 2-án az Európai Unió Tanácsa az Európai Közösséget létrehozó szerződés 80. cikkének (2) bekezdésben foglalt rendelkezések alapján úgy határozott, hogy kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fent említett kérdésben.

Az EGSZB idevonatkozó munkáival megbízott „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekció 2005. május 19-én elfogadta véleményét (előadó: Daniel RETUREAU).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2005. július 13-án és 14-én tartott 419. plenáris ülésén (a július 13-i ülésnapon) 91 szavazattal 49 ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt:

1. Bevezetés

1.1 A kikötőkre és a tengeri infrastruktúrákra vonatkozó – 1997-ben kiadott – Zöld Könyve után az Európai Bizottság „kikötői szolgáltatásokhoz való hozzáférésre” vonatkozó első irányelvtervezetében – a közös közlekedéspolitikát tárgyaló Fehér Könyv ekkor még csak előkészületben volt – megismételte, hogy a „kikötői csomag” fő témái a következők:

- a tengeri közlekedés integrálása az RTE-T-be,
- a kikötői szolgáltatásokhoz való hozzáférés szabályozása,
- a tengeri kikötők és a kikötői infrastruktúrák közpénzekből történő finanszírozása.

1.2 A „kikötői csomag” témáit egyébként széleskörűen fejtegeti az első irányelvtervezet⁽¹⁾ bevezetője a piaci hozzáférés második fő témájának kapcsán, amelyet a Parlament harmadik olvasatban végül is elutasított.

1.3 Az Európai Bizottság – élve azon előjogával, hogy az egyetlen intézmény, amely kezdeményezéseket tehet – újabb, a kikötői szolgáltatások piacához való hozzáférésre vonatkozó új irányelvjavaslatában⁽²⁾ visszatér a kérdésre, mivel úgy véli, hogy az EK Sz alapján joga és kötelessége ezen a területen jogalkotóként fellépni.

1.4 *In limine* azt állítja, hogy a 2001-es legelső közleményben megfogalmazott filozófia, elvek és célok változatlanok, de figyelembe vettek bizonyos módosító javaslatokat, mivel azok tartalmasabbá tették a kiinduló javaslatot.

⁽¹⁾ COM(2001) 35 final.

⁽²⁾ COM(2004) 654 final, 2004. október 13.